

Йоло Кръстев

Щурец

За мен недей нарежда, мамо,
над неразчупената пита
Прости ми – два живота нямам,
а как в един да се наскитам?

Късмет ме е родил на нива –
да сея в изгревите диря.
В подкова вятъра да свивам
и като луд щурец да свира.

Недей оплаква младостта ми –
какво ли съм изгубил в нея,
щом пак без обич и без рани
не мога ден да преживея.

Прощавай, че и утре рано
без сърп през нивата ще мина.
Щурец жътвар не става, мамо,
а сватби винаги ще има...

КРАЙ

© Йоло Кръстев

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9288>]